

Κόλαση είναι το μαρτύριο του να μην αγαπάς! Θεόδωρος Ντοστογιέφσκι

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο Θεός ως πατέρας όλων των ανθρώπων δέχεται κάθε αμαρτωλό πίσω στην αγκαλιά Του. Δεν υπάρχει ανθρώπινη αμαρτία που ο Θεός να μην τη συγχωρεί όταν ο άνθρωπος το θελήσει και το ζητήσει. Για την Εκκλησία μεγαλύτερη αμαρτία είναι η απελπισία, η αντίληψη ότι ο άνθρωπος μπορεί να κάνει κάτι που ο Θεός δεν μπορεί να συγχωρήσει. Όμοια με τον Θεό, που ποτέ δεν παύει να αγαπά και να συγχωρεί τον αμαρτωλό, πρέπει και οι άνθρωποι να συμπεριφέρονται με ανάλογο τρόπο.

Η ανταπόκριση ή όχι του ανθρώπου στην αγάπη του Θεού δημιουργεί την κόλαση ή τον παράδεισο. **Κόλαση είναι η ανικανότητά μου να αγαπήσω τον συνάνθρωπο, η αδυναμία μου να τον θεωρήσω ως αδελφό και φίλο.**

Η αυτοκαταδίκη μου στην απομόνωση και τον ατομικισμό εισάγει την εμπειρία της κόλασης. Ο Θεός δεν είναι τιμωρός. Τιμωρός γίνεται ο εγωκεντρισμός μου, που μου στερεί την αίσθηση της

οικειότητας με τον Θεό και τον συνάνθρωπο. Μήπως ο πατέρας δεν κάλεσε και τον μεγάλο γιο για να εισέλθει στη γιορτή και να ευφρανθεί; Ο ίδιος ο μεγαλύτερος γιος δεν ήθελε και γι' αυτό προγεύεται το μαρτύριο της κόλασης: να μην μπορεί να συμμετάσχει στη χαρά, να ζει στον τόπο της αγάπης και να αρνείται να αγαπήσει.

Κόλαση είναι ο αυτοακρωτηριασμός των υπαρκτικών μου δυνατοτήτων. Ενώ είμαι δημιουργημένος για να αγαπώ και να αγαπιέμαι, αρνιέμαι την αγάπη ως γνώμονα ζωής και έτσι η ζωή μου ολόκληρη μετατρέπεται σε βάσανο και ταλαιπωρία. Όπως αριστοτεχνικά το συνόψισε ο Θεόδωρος Ντοστογιέφσκι στο αριστούργημά του «Αδελφοί Καραμάζοφ», «κόλαση είναι το μαρτύριο του να μην αγαπάς».

Την κόλαση αυτή γεύεται καθημερινά ο έγκλειστος στη φιλαυτία πεπτωκώς άνθρωπος. Εθελούσια αποκομμένος από κάθε βαθύ υπαρξιακό δεσμό, βιώνει συνεχώς τη μοναξιά, την αποξένωση, την ανωνυμία. Κόλαση είναι η ελεύθερη εκλογή του ανθρώπου να απομακρύνεται από τον Θεό, την πηγή και το πλήρωμα της αγάπης.

Αντίθετα, παράδεισος είναι η ανταπόκριση στην αγάπη του Θεού, η εμπειρία της ένωσης μαζί Του. **Τελικά, παράδεισος και κόλαση είναι η στάση μας απέναντι στην αγάπη. Η αποδοχή της είναι παράδεισος και ζωή. Η άρνησή της είναι κόλαση και θάνατος.** Η εκλογή επαφίεται στον άνθρωπο.

Σταύρος Σ. Φωτίου (2002), *Ορθόδοξα μηνύματα: Ερμηνεία ευαγγελικών περικοπών*, εκδ. Εργαστηρίου Χριστιανικής Αγωγής, Λάρνακα, σ. 108-109

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr